Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0389

Αντίγραφο της αίτησης προστασίας προς τη Μεγάλη Βρετανία.

30 Ιουνίου 1825

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἀντίγραφο τῆς αἴτησης προστασίας τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴ Μεγάλη Βρετανία. Ἡ αἴτηση προστασίας στὰ εὑρεθέντα πρωτότυπά της ἔχει διαφορετικὲς ἡμερομηνίες ὑπογραφῆς. Τὸ παρὸν ἀντίγραφο φέρει ὡς ἡμερομηνία τὴν 30ὴ Ἰουνίου 1825. Ἡ ἀντιγραφὴ δὲν εἶναι μεταγενέστερη, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνέβη ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ὁμοίων πρωτοτύπων ποὺ εἶχε ἀποστείλει ἡ Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου στὰ τέλη Ἰουνίου: ἕνα στὴν Πελοπόννησο μὲ τὸν Χριστόφορο Ζαχαριάδη καὶ ἕνα στὴν Ὕδρα μὲ τὸν Παναγιώτη Λεονταρίτη (Σπ. Τρικούπης, Ἱστορία, τ. 3, σ. 202). Ἡ ἡμερομηνία ὑπογραφῆς δὲν εἶναι σαφὲς ἂν εἶναι σωστή, καθὼς δὲν μποροῦμε νὰ παρακολουθήσουμε μὲ ἡμερολογιακὴ ἀκρίβεια τὴ μετάβαση τοῦ Χριστ. Ζαχαριάδη στὴν Πελοπόννησο. Κατὰ τὸν Γενναῖο Κολοκοτρώνη, τὴν αἴτηση ὑπέγραψαν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης στὶς 5 Ἰουλίου (βλ. Ἀπομνημονεύματα, σ. 127). Ἀπὸ ἔγγραφο τοῦ ἀρχείου Κολοκοτρώνη, ὡστόσο, δὲν εἶναι σαφὲς ἂν ὁ Χριστ. Ζαχαριάδης εἶχε φτάσει στὴν Πελοπόννησο πρὶν ἀπὸ τὶς 9 Ἰουλίου (βλ. σχετ.). Ἡ αἴτηση προστασίας ἔχει δημοσιευτεῖ πολλὲς φορές (σχόλια στὰ πρωτότυπα καὶ στὶς δημοσιεύσεις τους βλ. στὰ Ἱστορικὸν ἀρχεῖον Διονυσίου Ρώμα, τ. 1, σ. 595· Χαρ. Βλαχόπουλος, Ὁ Διονύσιος Ρώμας καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ζακύνθου, σ. 358).

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 590-592 ▪ ΙΑΘ, τ. 2, σ. 399-401.

Ὁ κλῆρος, οἱ παραστάται, οἱ ἀρχηγοὶ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ
ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους

Α΄. Παρατηροῦντες, ὅτι διὰ τὰ ἀνεξάλειπτα δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ κυριότητος, διὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀρχὰς τῆς θρησκείας καὶ ἐλευθερίας, καὶ διὰ τὸ ἐκ φύσεως ἔμφυτον τοῦ να διατηρῇ καὶ ἀσφαλίζῃ ἕκαστος τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν, οἱ Ἕλληνες ἐνωπλίσθησαν μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰς διάστημα πλέον ἐτῶν τεσσάρων, ὑπέστησαν ἀποφασιστικῶς καὶ σταθερῶς, κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, πεζῶν τε καὶ ναυτικῶν, καὶ εἰς ὅλους τούτους τοὺς κινδύνους, τώρα ἠφάνισαν, καὶ τώρα ἄμποσαν τὰς κολοσσαίας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ τελευταῖον στερημένοι παντὸς μέσου, ἀνήκοντος εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν ἐγχείρημα, καθιέρωσαν οὗτοι διὰ τοῦ αἵματός των τὰ πολύτιμα αὐτῶν δικαιώματα, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν ἐκπεπληγμένον κόσμον, ὄχι τόσον κοινὰς ἀποδείξεις, δι' ὅσον εἶναι ἱκανὸς ἕνας λαὸς ἐκ φύσεως γεννημένος διὰ νὰ ζῇ ἐλεύθερος, καὶ ὅστις ἤδη ἠδυνήθη νὰ διασπάσῃ τοὺς βρόχους μιᾶς ἱκανῶς πολυχρονίου καταθλιπτικῆς δουλείας.
Β΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς πάλης οὕτως ἀνομοίου, ἀπέκτησαν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀπαράμιλλον ἀπόφασιν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως.
Γ΄. Σκεπτόμενοι, ὅτι πράκτορες τινῶν ἠπειρωτικῶν δυνάμεων, ἂν καὶ χριστιανῶν, δὲν διεφύλαξαν ὁδηγίαν συνεχομένην μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐστερέωσαν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῶν αὐτῶν δὲν ἔλειψαν νὰ ἐκβῶσι συνεχῶς ἀντιῤῥήσεις πολιτικαὶ πολυμόρφου οὐσίας καὶ χαρακτῆρος.
Δ΄. Παρατηροῦντες, ὅτι τινὲς τούτων τῶν πρακτόρων παίζουν διὰ τῶν ἀποσταλμένων των, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ εἴς τινας Ἕλληνας ἡ κλίσις διὰ νὰ συστήσουν νέους σχηματισμοὺς πολιτικούς, ἁρμοδίους πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰ τέλη τῶν τοιούτων παρακινητῶν.
Ε΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ὄχι ὀλίγους κατατρεγμοὺς καὶ παρεκβάσεις ὑποφέρει ἡ νόμιμος καὶ τακτικὴ κίνησις τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν θαλασσίων δυνάμεων τινῶν βασιλειῶν, οἵτινες κατὰ πάντα τρόπον πειράζουν τὰ καθήκοντα τῆς διακηρυχθείσης οὐδετερότητος ἀπὸ τὰς αὐλάς των εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Λεϊβὰχ καὶ Βερώνης.

Στ΄. Παρατηροῦντες, μὲ μεγάλην θλῖψιν αὐτοὺς τοὺς Χριστιανοὺς ὁπλιζομένους ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς βοήθειαν ἐκείνων τοῦ Ἀλκορανίου, εἰς τρόπον ὥστε στρατιῶται Εὐρωπαῖοι, ἐναντίον πάσης ἀρχῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς, σπεύδουν νὰ διδάξουν, διορίσουν, καὶ ὁδηγήσουν τὰ στίφη τῶν βαρβάρων, διευθυνόμενα νὰ λεηλατήσουν τὴν ἱερὰν ἐκείνην γῆν, ἥτις σκεπάζει ἀνάμικτα καὶ συγκεχυμένα, τὰ ἀθάνατα κόκκαλα τῶν Κιμώνων, τῶν Τσαμαδῶν, τῶν Λεωνίδων, τῶν Βοτζάρων, τῶν Φιλοποιμένων, τῶν Νικηταραίων καὶ Κολιαίων, ὅπερ ἐμποδίζει τὰς προόδους τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς Ἑλλάδος.
Ζ΄. Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εὐτυχὴς εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ λαὸν ἐλεύθερον, εἶναι ἡ μόνη ἥτις διετήρησε μέχρι λεπτοῦ καθαρὰν τὴν οὐδετερότητα, περιφρονοῦσα νὰ μιμηθῇ τὰς ἀναφανδὸν βίας, ἢ τὰς νεφώδεις διαχειρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπ' ἄλλους ἀδιακόπως ἐπράχθησαν καὶ πράττονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, Κωνσταντινούπολιν, καὶ Αἴγυπτον.
Η΄. Σκεπτόμενοι ὅτι ἡ βρετανικὴ ἀδιαφορία δὲν ἀρκεῖ ν' ἀντιῤῥοπίσῃ τὸν ἤδη ἐπηυξημένον ἐξωτερικὸν κατατρεγμὸν πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος.
Θ΄. Παρατηροῦντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι ἀπὸ χαύνωσιν δυνάμεων, οὔτε ἀπὸ ἀδυνατισμένην ἀπόφασιν, δὲν ἐδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ προεπιχειρῇ, ἀλλὰ διὰ τὰ προῤῥηθέντα αἴτια, καὶ μάλιστα τὴν πηγάζουσαν, ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν ἔλαβε ποτὲ Διοίκησιν ὑπερτέραν τῶν παθῶν καὶ σχέσεων.
Ι΄. Παρατηροῦντες ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τοιαύτην γενναίαν μάχην, ἢ πρέπει νὰ ἐκβῶσιν ἀπὸ ταύτην νικηταί, ἢ θέλουν εἶσθαι τελείως ἀφανισμένοι, ἐπειδὴ οὐδὲν μέσον εἶναι, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ ἀπὸ ταύτην τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἤδη κατήντησεν ἀπὸ τὰς φορὰς τοῦ πολέμου καὶ τοῦ χρόνου ἄφευκτος.
ΙΑ΄. Παρατηροῦντες τελευταῖον, ὅτι ἂν ἀπὸ ὑπερτάτην χάριν τῆς Προνοίας εὑρίσκωνται στερεωμέναι πλησίον μας αἱ βρετανικαὶ δυνάμεις, χρεωστεῖ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν, νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦτο ἐγκαίρως, ὡς καὶ νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν εὐθύτητα, καὶ φιλανθρωπίαν τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς διοικήσεως.
Ὅθεν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς τοῦ κράτους ἐλευθερίας, καὶ ἱκανῶς στερεᾶς πολιτικῆς ὑπάρξεως, ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς παρούσης δημοσίου πράξεως, προσδιορίζει, ἀποφασίζει, θεσπίζει, καὶ βούλεται τὸν ἑπόμενον

Νόμον

Α΄. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως, ἐκθέτει ἐκουσίως
τὴν Ἱερὰν Παρακαταθήκην τῆς Αὐτοῦ Ἐλευθερίας, Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Πολιτικῆς αὐτοῦ Ὑπάρξεως ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.
Β΄. Ἡ παροῦσα αὕτη ὀργανικὴ πρᾶξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, συνοδεύεται μὲ ἐπὶ τούτῳ διπλοῦν ὑπόμνημα πρὸς τὴν σεβασμίαν διοίκησιν τῆς Αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος κατ' εὐθεῖαν εἰς Λονδῖνον, καὶ συγχρόνως ἀποστέλλεται ἐμμέσως διὰ τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος τοῦ λόρδου μεγάλου ἁρμοστοῦ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὰς ἡνωμένας ἐπαρχίας τῶν Ἰονικῶν Νήσων.
Γ΄. Οἱ πρόεδροι τῶν εὐτάκτων βουλευτηρίων τοῦ κράτους ξηρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν ἑτοίμως ἐκπληρώσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Πελοποννήσῳ τῇ λ΄ Ἰουνίου, ,αωκε΄.

Ὁ πρόεδρος τῶν κατὰ ξηρὰν εὐτάκτων βουλευτηρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν κατὰ γῆν δυνάμεων
Θ. Κολοκοτρωνης

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ κλήρου, τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν)

Αριθμός Τεκμηρίου
0389

Τίτλος
Αντίγραφο της αίτησης προστασίας προς τη Μεγάλη Βρετανία.

Ημερομηνία Σύνταξης
30 Ιουνίου 1825

Τόπος Σύνταξης
Πελοπόννησος

Συντάκτης
Έθνος των Ελλήνων

Αποδέκτης
Μεγάλη Βρετανία

Είδος Εγγράφου
Αντίγραφο Εποχής

Διαστάσεις
204mm × 290mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0389

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

Ὁ Κλῆρος, οἱ Παραστάται, οἱ Ἀρχηγοί Πολιτικοί καὶ Στρατιωτικοί ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Α'. Παρατηροῦντες, ὅτι διά τὰ ἀνεξάλειπτα δικαιώματα τῆς ὑπάρξεώς των καὶ ἀνεξαρτησίας, διὰ τὰς ἱερὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας καὶ ἐλευθερίας, καὶ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐθνικῶν χρεῶν τοῦ νὰ διατηρῇ καὶ ἀσφαλίζῃ ἕκαστος τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν, οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰς διάστημα σχεδὸν ἐτῶν τεσσάρων, ὑπέφερον ἀδιαφορητικῶς καὶ γενναίως, κατὰ τῶν δυνάμεων τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Αἰγύπτου, πεζικῶν καὶ ναυτικῶν, καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους, τώρα ἐνίκησαν, τώρα ἐνικήθησαν ἀπὸ τὰς πολυαρίθμους δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν· καὶ τελευταῖον περικυκλωμένοι πανταχόθεν, εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν ἐγχείρημα, καθιέρωσαν αὐτοὶ διὰ τοῦ αἵματός των τὰ πολύτιμα αὐτῶν δικαιώματα, καὶ ἔδειξαν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὄχι μόνον κοινὰς ἀποδείξεις, ὅτι ὅσον εἶναι ἱκανὸς ἕνας λαὸς εὐγενοῦς γεννήματος διὰ νὰ ζῇ ἐλεύθερος, καὶ ὅτι ἤθελεν ἠμπορέσει νὰ διασώσῃ τὰ ὅπλα μιᾶς ἱκανῆς πολυχρονίου καταδυναστικῆς δουλείας.

Β'. Παρατηροῦντες, ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς τῆς αὐτῆς ἀνομοίου, ἀπεφάσισαν οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν καταστάσεως·

Γ'. Σκεπτόμενοι, ὅτι Πρακτορες τινῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, ἂν καὶ χριστιανῶν, δὲν διεφύλαξαν ὅλως τὴν συνεχομένην μὲ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐξεφώνησαν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους τῶν αὐτῶν δὲν ἔλειψαν νὰ ἐνθέσωσι συνεχῶς ἀντιφρονοῦντα πολιτικὰ πολυμορφίας οὐσίας καὶ χαρακτῆρος.

Δ'. Παρατηροῦντες, ὅτι τινὲς αὐτῶν τῶν Πρακτόρων ἔπεμψαν διὰ τῶν ἀποσταλμένων των, αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος· ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ εἰς τινὰς Ἕλληνας ἡ κρίσις διὰ νὰ σύστήσουν κόμματα πολιτικὰ, ἀρμοδίως πρὸς τὸ σκοπὸν καὶ τὰ τέλη τῶν ἰδίων συμφερόντων.

Ε'. Παρατηροῦντες, ὅτι ὄχι μόνον κατεδιωγμὸς ἐπαρουσιάσθη ὑπὸ σχήματος νόμιμος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἔνστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν θαλασσίων δυνάμεων τινῶν Βασιλικῶν, οἵτινες κατὰ ἄλλο τρόπον ἐφάνησαν τὰ καθήκοντα τῆς διαφυλαχθείσης οὐδετερότητος ἀπὸ τὰς αὐλάς των εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Λαϊβάχ καὶ Βερώνης.

ς'. Παρατηροῦντες, μὲ μεγάλην θλῖψιν αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ ὁπλιζόμενοι ἐναντίον τοῦ σημείου τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς βοήθειαν ἐκείνων τοῦ Ἀλκορανίου· καὶ τρόπον τινὰ γενναίως ὑψωθέντες, ἐναντίον πάσης ἀρχῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς, σπεύδουν νὰ διαδεύσωσι διαφόρους, καὶ ὁδηγήσωσι τὰ ξίφη τῶν Βαρβάρων, διευθυνόμενα νὰ

123

καταστρέψουν τὴν ἱερὰν ἡμῶν γῆν, ἥτις σκεπάζει αἵματα καὶ συγκεχυμένα, τὰ ἀθάνατα λείψανα τῶν Ἡρώων, τῶν Τσαμαδῶν, τῶν Μιαούληδων, τῶν Βοτζάρων, τῶν φιλοπατρίδων, τῶν Νικηταράδων καὶ Ἡρακλέων· ὅσοι ἐπρόσθεσαν τὰς προόδους τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ζ'. Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, εὐλογητὴ ὡς ὑπάρχουσα διευθύντρια λαοῦ ἐλευθέρου, εἶναι ἡ μόνη ἥτις διετήρησε μέχρι τοῦδε καθαρὰν τὴν οὐδετερότητα, περιφρονοῦσα νὰ μιμηθῇ τὰς αὐθαιρέτους βίας, ἢ τὰς νεφελώδεις διαχωρίσεις, καὶ ὁποῖαι ἀπ' ἄλλας ἐθνικὰς ἐπεφέρθησαν ἐπιφέροντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, Κωνσταντινούπολιν, καὶ Αἴγυπτον.

Η'. Σκεπτόμενοι, ὅτι ἡ Βρεταννικὴ ἀδιαφορία δὲν ἀρκεῖ ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν ἤδη ἐπαπειλούμενον ἐξωτερικὸν καταδιωγμὸν πρὸς ζημίαν τῆς Ἑλλάδος.

Θ'. Παρατηροῦντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν δυνάμεων, οὔτε ἀπὸ ἀδυνατισμένην ἀπόφασιν, δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ προκαταλάβῃ, ἀλλὰ διὰ τὰ προσβληθέντα αἴτια, γνωστὰ τὰ ἀναγκάζουσαν, ἀπὸ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι ὑπὸ Διοίκησιν ὑπερτέραν τῶν παθῶν καὶ σχέσεων.

Ι'. Παρατηροῦντες ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰς τοιαύτην γενικὴν μάχην, ἢ πρέπει να ἐκβῶσιν ἀπὸ ταύτην νικηταί, ἢ θέλουν πέσῃ τελείως ἀφανισμένοι, ἐπειδὴ οὐδὲν μέσον εἶναι, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δυνηθῶσι νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ ἀπὸ ταύτην τὴν ἀπόφασιν, ἥτις ἤδη κατέστησεν ἀπὸ τὰς βοὰς τοῦ Πολέμου καὶ τοῦ χρόνου ἀμετάτρεπτος.

ΙΑ'. Παρατηροῦντες τελευταῖον, ὅτι ἂν ἀπὸ ὑπερτάτην χάριν τῆς Προνοίας εὑρίσκωνται γενναίως πλησίον μας αἱ Βρεταννικαὶ Δυνάμεις, χρεωστεῖ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν παροῦσαν αὐτῆς κατάστασιν, νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦτο εὐκαίρως, ὡς γένῃ ἐλπίσῃ ἀπὸ τὴν εὐθύτητα, γενναιοφροσύνην τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς Διοικήσεως.

Ὅθεν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς τοῦ ἔθνους ἐλευθερίας, καὶ ἱκανοῦς γενναίας πολιτικῆς ὑπάρξεως, ἡ Ἑλλὰς, διὰ τῆς παρούσης δημοσίου πράξεως, προσδιορίζει, ἀποφασίζει, θεσπίζει καὶ βούλεται τὸν ἀκόλουθον

Νόμον.

α'. Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως, θέτει ἑκουσίως τὴν ἱερὰν Παρακαταθήκην τῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς Πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ὑπεράσπισιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Β'. – Ἡ παροῦσα αὕτη Ὀργανικὴ Πρᾶξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, συνοδευομένη μὲ ἐπὶ τούτῳ διπλοῦν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Σεβασμίαν Διοίκησιν τῆς Αὐτοῦ Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατ' εὐθεῖαν εἰς Λονδῖνον, καὶ συγχρόνως ἀποστέλλεται ἐμμέσως διὰ τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἁρμοστοῦ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὰς ἡνωμένας Ἐπαρχίας τῶν Ἰονικῶν Νήσων.

Γ'. – Οἱ Πρόεδροι τῶν ἀμφοτέρων Βουλευτηρίων τοῦ Κράτους ξηρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν εὐθύμως ἐπικυρώσει τὸν παρόντα Νόμον.

ἐν Πελοποννήσῳ τῇ λ'. Ἰουνίου, αωκε'.

ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ ξηρὰν ἀμφοτέρων Βουλευτηρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν κατὰ γῆν δυνάμεων

Θ: κολοκοτρώνης

(ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Κλήρου, τῶν Πολιτικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν).

kolokotronis-archive.org
kolokotronis-archive.org
kolokotronis-archive.org